

ham et Vidnesbyrd om, at Udvalget har troet at burde indkomme hans alvorlige Bestræbelse for at holde vore Kirkebygninger i Hævd, at vi fandt, at dette var roesværdigt, og altsaa ansaae os forpligtede til at understøtte ham dertil. Dette er Grunden til Overensstemmelsen. Idet vi saaledes søgte at indkomme ham, at bringe det dertil, at han kunde skaffe de fornødne Forstud tilveie og stille den Sikkerhed, som han behøvede fra Kirkerne. Side med Hensyn til Forrentning og Afbetaling, saa have vi kun villet udelukke den Vilkaarlighed, der altid har noget Forhad ved sig, hvorefter han skulde paahvde, at en Kirke skulde hve en vis vilkaarlig fastsat rund Sum, en anden Kirke en anden rund Sum, at en Kirke skulde hve 12,000 Rb., en anden Kirke 1200 Rb. og saa fremdeles uden fast Regel for det indbyrdes Forhold. Vi have derfor foreslaaet, at Vidraget skulde fordeles ligeligt i Forhold til Kirkerne Overstud paa det sidste Budget. Den ærede Minister har jo allerede erklæret, at han vil gaae ind derpaa. Af en æret foregaaende Taler (Madvig) er der derimod reist en Betænkelse herimod, idet saaledes en Kirke kunde komme til at hve af sit aarlige Overstud, endstjøndt man kunde forudsee, at der om saa Aar vilde forestaae en betydelig Reparation for den, hvorved man kunde trænge til at have opsparet en Sum. Men det følger jo af sig selv, at naar den har maattet afgive sit Overstud eller en betydelig Deel deraf til andre Kirkers Hjælp, og den Tid kommer, da den selv skal repareres, og den da ikke har de fornødne Midler dertil, saa vil ogsaa denne Kirke blive deelagtig i den Hjælp, som netop denne Lov aabner Udsigt til, saa vil ogsaa den faae det fornødne Forstud, saaledes som Loven tilfigter. Naar den samme ærede Taler gjorde opmærksom paa, at der kun var sørget for de Kirker, der havde monumental Betydning, men ikke for de Kirker, hvis Bygninger ikke vare af synnerlig Betydning, men som, naar de vare deelagtige i Forpligtelsen, ogsaa maatte være deelagtige i Rettigheden, da er det vistnok undgaaet hans Opmærksomhed, at der tillige staaer „i Forbindelse med de lignende Beløb, hvorved det ellers maatte være fornødent at komme

de uformuende Kirker til Hjælp“; thi her er netop sigtet til alle uformuende Kirker og ikke alene til dem, der have monumental Betydning. Vi have lagt særdeles stærk Vægt paa, at der altid skal udstedes Obligation, naar ikke vedkommende Kirkes nærmeste Bestyrelse gjør Afald derpaa; den ærede Minister har indrømmet, at han vil gaae ind derpaa, og der behøves derfor ingen videre Strid derom. Den ærede Minister har fordret en Dplysning af os med Hensyn til vore Forslag under Nr. 6 og 7, hvor vi have foreslaaet, at der istedetfor: „ved de aarlige Regnskaber har samme Ministerium at gjøre Rede og Rigtighed“ skal staae: „ved aarlige Regnskaber, som blive at gennemgaae af Statsrevisionen, har samme Ministerium at gjøre Rede og Rigtighed osv.“ Udvalget forstod virkelig ikke, at Loven ved at sige: „ved de aarlige Regnskaber“ meente de aarlige Statsregnskaber; thi da Kirkerne aldeles ikke ere optagne under Statsformuen, da de ikke ere optagne under Stiftelser med særlige Fonds, troede vi ikke paa nogen Maade, at der kunde menes de aarlige Statsregnskaber. Naar der da nævnes „de aarlige Regnskaber,“ maatte vi troe, at der derved var meent de aarlige Kirkerregnskaber; men nu var det os ikke bekendt, at der aflagdes noget aarligt Hovedkirkeregnsskab, og derfor kunde vi ikke lade staae „de aarlige Regnskaber,“ men maatte foreslaae sat „aarlige Regnskaber“, saa at det nu vilde blive paalagt at aflægge et Hovedregnskab for alle disse Kirkers Vedkommende. Dernæst, naar det ikke ved Nogetsomhelst var givet, at Regnskabet skulde knyttes til Statsregnskabet, var Statsrevisionen heller ikke forpligtet til at gennemgaae dette Regnskab, men kunde slyde det fra sig, og derfor ansaae vi det for nødvendigt, at der blev tilføjet: „Som blive at gennemgaae af Statsrevisionen.“ Dette var altsaa Aarsagen til de to foreslaaede Endringer, at vi vilde udtrykkelig betegne, at der skulde aflægges et Hovedregnskab for Kirkerne, og at vi vilde paalægge Statsrevisionen den Forpligtelse, at gennemgaae dette Regnskab, endstjøndt det ikke udtrykkelig henhørte til Statsregnskabet. Naar der tilsidst staaer i Lovforslagets § 2, at Statsrevisionen er berettiget til at forlange alle de Dplysninger,